

temporada alta

FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA · GIRONA / SALT

ELS DOLENTS (SHAKESPEARE'S VILLAINS)

Dossier de l'espectacle

Setmana 11

ELS DOLENTS (SHAKESPEARE'S VILLAINS)

De Steven Berkoff

7 de desembre del 2011, 21h

Dir. Ramon Simó

Sala La Planeta

Iago, Macbeth, Ricard III... Els malvats shakespearians són personatges fascinants, probablement perquè fugen dels estereotips per revelar-se homes tan ambiciosos com acomplexats, pèrfids i, alhora, vulnerables. Aquest caràcter dual dels dolents de Shakespeare és un dels aspectes al voltant dels quals reflexiona *Villans de Shalespeare*, una de les obres més celebrades de l'actor i dramaturg Steven Berkoff. Una *masterclass* sobre el mal, el seu poder de seducció, el seu encant pervers.

Manel Barceló imparteix en escena aquesta lliçó magistral, una aguda dissecció de la maldat humana que fa visibles les febleses i les qualitats que amaguen aquells grans genis turmentats.

Carme Tierz

SHAKESPEARE'S VILLAINS

Abans que ingressés de ple en el *métier* teatral del país i fos sol·licitat pels millors directors teatrals i actués en les companyies més acreditades, Manel Barceló (Barcelona, 1953) es revelà, ell tot sol, com l'actor polifònic que en una mateixa funció sabia instal·lar-se en un munt de personalitats. El 1983, en efecte, Barceló va optar per liquidar totes les barreres de l'anonimat que podien subsistir d'algun treball anterior, i s'enfrontà a un text vibrant de Dario Fo i Franca Rame: *La Tigressa i altres històries*. Va ser un èxit esclatant. S'estrenà a L'Hospitalet, es representà a Barcelona i en diversos escenaris de Catalunya i va fer les Amèriques (l'latines) en la que fou una operació d'arribar i moldre del tot infreqüent. "Manel Barceló i 19 més," anunciaven els programes i cartells de l'obra, una al·lusió festiva als personatges que interpretava en aquella incipient i apassionada aventura transformista, a la qual l'actor es lliurà durant uns quants anys.

Després de retrobar-lo a Catalunya a partir de 1994, i de comprovar que sabia enfrontar-se als gèneres més diversos, Manel Barceló ens sorprengué en el que, des del meu personal punt de vista, ha estat la interpretació més extraordinària i brillant de la seva carrera. Parlo del *Shylock* de Gareth Armstrong que l'any 2000 l'actor oferí en el desaparegut Malic, un espai minúscul per a una actuació immensa. Dirigit per Luca Valentino, el jueu d'*El mercader de Venècia* ens mostrava tots els replecs de la seva misèria moral, alhora que el personatge es transformava en d'altres figures del seu entorn, de manera que aconseguia recrear en solitari tot l'ambient de la gran tragicomèdia.

I, ves per on, dotze anys després d'aquella meravella, s'anuncia que a TA tornarem a trobar Barceló en la pell d'un altre Shylock, creat, el d'ara, per Steven Berkoff, l'actor, director i dramaturg anglès que en feia una creació genial, junt amb les caracteritzacions de Iago, de Macbeth, de Ricard III... és a dir, de molts dels dolents que circulen per l'obra dramàtica de William Shakespeare. Sota la batuta de Ramon Simó, i en una traducció de Màrius Serra, aquests *Shakespeare's Villains* –"una classe magistral sobre la maldat", com s'ha dit– prometen esdevenir un memorable recital interpretatiu per part de Manel Barceló, de qui, sospito, molts espectadors no han descobert encara tots els seus enormes registres actorals.

Joan-Anton Benach

L'AUTOR HA DIT

Els actors es defineixen a sí **mateixos via Shakespeare. Treballar Shakespeare és com una gimnàstica en la qual** expandeixes la veu, desenvolupes la musculatura de la ironia, carregues el cor, omplis de combustible el dipòsit de les emocions. Un actor alimentat per les obres de Shakespeare és un animal de teatre diferent..

Molt a prop d'aquells veritables artistes que tan envegem: cantants d'òpera, concertistes de piano, artistes als quals el públic vol tornar a veure una i altra vegada. Garrick va construir la seva fama amb Shakespeare, com Edmund Kean que, segons deia un crític, interpretava Shakespeare "Il·luminat per la llum". Des de llavors, Shakespeare es va convertir en el test més agre per mesurar el poder i la qualitat de l'actor. Podies arribar tan lluny amb Shakespeare com les teves limitacions et deixessin. No hi havia límit real, no hi havia normes. Jo he vist pocs actors arribar al final - consternant, il·luminat o aterrint – però, tristament, sembla que ara n'hi ha menys que mai que hi arribin. Ara preferim reduir Shakespeare a la nostra pròpia mida i fer-lo una mica més acceptable, natural... identificable amb els nostres modestos propòsits. La darrera riuada de pel·lícules dóna fe de les interpretacions més còmodes de Shakespeare: lleugeres, reticents, sense grans *basso profundo*, sense els punyents crescendos a la Olivier.

... Shakespeare no demana a l'actor menys que Chopin o Bach al pianista, però el pianista tocarà en concerts molt de temps abans ni de somiar en registrar res en un estudi de so per a la posteritat. Avui els actors, normalment, s'arrosseguen a través de Shakespeare per primera vegada a la pantalla. Quan Olivier va rodar *Hamlet*, *Enric IV* y *Ricard III*, ja havia interpretat aquests papers centenars de vegades i els coneixia del dret i de l'inrevés. Ricard havia format part del seu repertori gairebé cinc anys. El que passa, és clar, és que es produeix un creixement lent, l'enfortiment ferm i continu de les cordes vocals, l'enduriment muscular i el coneixement clar del personatge que, tot just ara, comença a fondre's amb la pròpia vida quotidiana. Bé, la veritat de tot això és que tots nosaltres volem banyar-nos en Shakespeare, com si fóssim carn crua en aigua bullint; ser submergits, com Aquil·les, en l'aigua màgica i tornar-nos invencibles...

... I va arribar el dia que vaig sentir que havia de fer un monòleg per poder representar Shakespeare com i quan volgués. Ningú no em podria parar i no hauria de poder reunir una fortuna per tenir el privilegi de poder visitar qualsevol dels meus papers favorits...

... Vaig decidir que volia centrar-me en els “dolents” com si fossin un gènere particular: personatges tarats, agres, si voleu, fins i tot mentalment pertorbats. Volia intentar presentar-los a l'espectador, fer un breu resum de la trama i llavors poder fer la meua. Recordo que mai vaig ser capaç de fixar realment de què volia parlar i que mai vaig saber què volia dir. No podia agafar un punt de vista acadèmic quan hi ha una muntanya de llibres que el desenvolupaven molt millor que jo. Jo volia explicar els personatges com ho fa un actor i explicar què significaven per a mi. En un període de diversos mesos, una història va començar a créixer al voltant de cada personatge i encara no havia segut per intentar escriure una tesi clara.

Esperava estar inspirat... relaxar-me prou per permetre al meu pensament una immersió afortunada. Hi havia nits que tot funcionava i n'hi havia d'altres que no tant però el que feia em provocava una sensació de perill que no havia experimentat mai. Les idees més estrambòtiques apareixien quan l'adrenalina feia saltar les frontisses de les portes. No cal dir que no hi pensava gaire abans de posar-m'hi, i no vaig poder aprendre'm un text definitiu mentre sentia dintre meu una mena de perversitat que desitjava córrer sense fre i remenar l'inconsicent com un nen en una botiga de joguines. El que podeu llegir aquí és una petita mostra del que va sortir. Dic petita perquè el cos humà també explica la història...

Steven Berkoff

EL DIRECTOR HA DIT

RIURE AMB ELS DOLENTS

La maldat ens atrau. Els malvats ens atrauen. Ens agrada comentar els seus actes, analitzar-los, jutjar-los. Els seguim i els perseguim amb una barreja màgica d'admiració i aversió, d'excitació que ens hi fa apropar i de por que ens n'allunya. Ens atrauen com ens atrau qualsevol perill, qualsevol possibilitat d'anar més enllà dels límits coneguts i acceptats. Fins on podem arribar? Fins on podem "ser dolents" sense comprometre del tot la nostra "humanitat"? I de qui n'aprendrem? I si deixem la humanitat de banda, què? Què fa que determinades persones puguin dir, com el Satanàs de Milton al *Paradís perdut*: "Mal, sigues el meu Bé"?

Els segle XX ens va ajudar a corroborar l'opinió dels clàssics: el mal és la pèrdua d'humanitat, l'abandonament de la compassió i de qualsevol altre sentiment comunitari, social, solidari, amable. El malvat no veu els altres com a éssers humans, sinó com obstacles que s'interposen entre ell i el món, entre la realitat i els seus desitjos, per més irracionals que siguin. Lluita per afirmar-se ell mateix, per ser, per guanyar, per imposar la seva voluntat en una cursa imparabile en què, paradoxalment, la meta és cada cop més lluny. Cada petit triomf, cada fita aconseguida, no és res més que l'inici d'una nova cursa. Sense satisfacció final possible, l'espiral del desig de poder porta el malvat a voler ser déu., més enllà de tota norma i tota responsabilitat. Massa vegades, la maldat i la divinitat s'han confós amb la llibertat absoluta.

La cursa del malvat es desenvolupa en tots els àmbits de la vida quotidiana i en tots els seus nivells. En la gran política i en la política de barri, des de Davos a la gestió d'una petita empresa, en les relacions laborals, familiars, amoroses... arreu s'organitzen competicions: només cal que decidim si hi participem o no. La decisió no és fàcil i tot i que, per sort, la majoria de la població decideix no participar-hi. Almenys no a totes les curses. Per a no omplir la inscripció, però, necessitem entendre per què n'hi ha d'altres que sí que ho fan. Entendre el mal i els malvats. La psicologia i la psiquiatria, la sociologia, l'economia política, la filosofia moral i moltes altres branques del saber i de l'experiència humana malden per explicar-nos-en les causes. I conèixer les causes de la maldat és una manera de conjurar-la. Així, en la majoria dels casos, podem arribar a entendre qualsevol monstre – assassí, terrorista, dictador, empresari sense escrúpols, polític venut, consultor, violador ... - com un individu ferit i desesperat que necessita, només, amor, companyia, comprensió i, fins i tot, podem arribar a transformar-lo en víctima. Sempre? Aquesta ambivalència que li atorguen els espectadors i fins i tot aquells que ha patit els seus abusos, aquesta barreja d'admiració pels seus

trionfs i de compassió per les seves mancances “humanes” justifica massa sovint, paradoxalment, els actes més reprovables. Avui, per exemple, a Espanya o a Itàlia, els resultats electorals en són una bona prova.

Una altra manera d'entendre el mal i potser de desarmar-lo, és jugar amb ell. Representar-lo. Així ho ha fet la humanitat des del principi dels temps i així ho va fer Shakespeare, i no falta qui diu que part important de la pervivència de la seva obra es deu a la immortalitat dels seus personatges malvats. Els dolents de Shakespeare no caduquen. El públic sembla que no s'ha cansat de veure'ls, de gaudir amb ells, d'admirar-los i de rebutjar-los. I els actors sempre estan a punt per cedir a la temptació de representar-los. Com el propi Berkoff quan, l'any 1998, va escriure i interpretar per primera vegada *Shakespeare's villains*.

Berkoff explica que, a l'origen de l'obra, s'hi troba la seva voluntat de “jugar” amb Shakespeare. Com a actor, volia tenir l'oportunitat de mesurar les seves forces amb els grans personatges shakespeareans quan volgués i on volgués, sense dependre dels condicionants que suposen les grans produccions. Volia, a més, fer participar l'espectador de les dificultats, els pensaments, les associacions i sensacions que pateix l'actor en el moment d'enfrontar-se als caràcters de Shakespeare. Calia triar el material i Berkoff, seguint les seves particulars intuïcions i gustos, va optar pels “dolents”: són aquests personatges, finalment, els que exigeixen de l'actor el màxim, tècnicament, estèticament i, esclar, moralment i humanament. El text de Berkoff obliga l'actor a jugar amb Shakespeare, a entrar i sortir dels seus personatges, a apostar cada nit per poder-se posar en la pell dels malvats que, sens dubte, furguen en el més profund de la seva consciència i en la de l'espectador. Potser es per això que, en explicar-los, l'autor ens els mostra amb humor i amb grans dosis d'ironia quan els compara amb la realitat contemporània. El mateix humor i ironia que gasta per parlar de l'ofici d'actor.

Manel Barceló, apassionat de Shakespeare i amb la sort d'haver-ne representat uns quants, reconegut expert en l'art del monòleg, serà un dels primers a representar el text de Berkoff ara que, després de passejar-lo per mig món, l'autor i director anglès ha ofert la possibilitat a d'altres actors de representar-lo. Manel Barceló serà Iago, Ricard III, els Macbeth, Shylock Hamlet, Oberon... Un actor temptat pels malvats, un actor que ha de voler lluitar alhora al costat i contra els dolents, que entrarà en uns personatges dels quals costa molt sortir-ne: riurem amb ell, veurem amb ell el costat feble dels malvats, les seves contradiccions, però també en ensenyarà la seva força, el seu poder. I tornarem a riure. Deixar de fer de dolent, al teatre i a la vida, no és gaire fàcil.

FITXA

Text original **Steven Berkoff**

Traducció **Màrius Serra**

Direcció i escenografia **Ramon Simó**

Ajudant de direcció **Soles Velázquez**

Intèrpret **Manel Barceló**

Música original **Joan Alavendra**

Disseny vestuari **Mariel Soria**

Disseny il·luminació **Quico Gutiérrez**

Direcció producció **Carles Manrique**

Direcció tècnica **Mariel Soria**

Producció

Col·laboració

Espectacle inclòs a

ESTRENA ABSOLUTA

Dia i hora 7 de desembre, 21h	teatre T
Lloc Sala La Planeta	Preu 16 €

STEVEN BERKOFF

Actor, director i dramaturg anglès, **Steven Berkoff** és reconegut internacionalment per la seva extensa filmografia i molt especialment pels papers de “dolent” que ha interpretat en pel·lícules com *Octopussy*, *Rambo* o *Beverly Hills Cop*. Va estudiar Drama i Mim a Londres i Paris. Va formar part de varies companyies i l'any 1968 va fundar el London Theatre Group. La primera obra teatral escrita per Berkoff, 'East', es va presentar al Festival d'Edimburg l'any 1975. Les seves obres i adaptacions, entre les que destaquen 'La Metamorfosi' de Kafka i varies títols de Poe, s'han interpretat a nombrosos països i idiomes. Ha dirigit obres de Shakespeare i interpretat els papers de Hamlet, Macbeth i Ricardo

CINEMA

- 2009 *World's End*, dir. Tomas Villum Jensen.
- 2009 *Just for the Record*, dir. Steven Lawson.
- 2009 *The Rapture*, dir. William Stee.
- 2009 *Drop Dead Gorgeous*, dir. Philip Alderton.
- 2009 *The Big I Am*, dir. Nic Auerbach.
- 2009 *44 Inch Chest*, dir. Malcolm Venville.
- 2008 *The Dot Man*, dir. Bruno Coppola.
- 2007 *Heavenly Sword*, Ben Hibon.
- 2007 *Say It in Russian*, dir. Jeff Celentano.
- 2006 *The Half Life of Timofey Berezin*, dir. Scott Z. Burns.
- 2006 *The Flying Scotsman*, dir. Douglas Mackinnon.
- 2005 *Naked in London*, dir. Mark Tierney.
- 2004 *Head in the Clouds*, dir. John Duigan.
- 2004 *Charlie*, dir. Malcolm Needs.
- 2003 *Nine Dead Gay Guys*, dir. Ky Mo Lab.
- 2002 *Steal*, de Gerard Pires.
- 1999 *Rancid Aluminium*, dir. Ed Thomas.
- 1998 *Legionnaire*, dir. Peter MacDonald.
- 1997 *Another 9 1/2 Weeks*, dir. Anne Goursard.
- 1995 *Fair Game*, dir. Andrew Sipes.
- 1994 *Decadence*, dir. Steven Berkoff.
- 1990 *The Krays*, dir. Peter Medak.
- 1986 *Under the Cherry Moon*, dir. Prince.
- 1986 *Absolute Beginners*, dir. Julien Temple.

- 1985 *Revolution*, dir. Hugh Hudson.
- 1985 *Rambo II*, dir. George P. Cosmatos.
- 1984 *Beverly Hills Cop*, dir. Martin Brest.
- 1983 *Octopussy*, dir. John Glen.
- 1981 *Outland*, dir. Peter Hyams.
- 1975 *Barry Lyndon*, dir. Stanley Kubrick.
- 1971 *A Clockwork Orange*, dir. Stanley Kubrick.

TELEVISIÓ

- 2006 *Hotel Babylon*, dir. Keith Boak.
- 2006 *Marple: By the Pricking of My Thumbs*, dir. Peter Medak.
- 2006 *New Trick*, dir. Roberto Bangura.
- 2003 *Seven Wonders of the Industrial World*, dir. Paul Wilmshurst.
- 2003 *Broken Morning*, dir. Jack Bond.
- 2003 *Children of Dune*, dir. Greg Yaitanes.
- 2002 *NCS Manhunt*, dir. Michael Whyte.
- 2001 *Jonathan Creek*, dir. Sandy Johnson.
- 2001 *Attila*, dir. Dick Lowry.
- 1998 *In the Beginning*, dir. Kevin Connor.
- 1998 *La Femme Nikita*, dir. Joseph L. Scanlan.
- 1997 *Star Trek: Deep Space Nine*, dir. Alexander Siddig.
- 1991 *Michelangelo Season of Giants*, dir. Jerry London.
- 1989 *War and Remembrance*, dir. Dan Curtis.
- 1986 *Sins*, dir. Douglas Hickox.

TEATRE (Creació/adaptació/actor i/o director)

- 2010 *Biblical Tales*. New End Theatre, London.
- 2009 *On the Waterfront*, Haymarket Theatre, London.
- 2008 *On the Waterfront*, Nottingham Playhouse.
- 2008 *One Man*, Australian Tour.
- 2007 *Sit and Shiver*, Hackney Empire.
- 2005 *Richard II*, Ludlow Festival.
- 2004 *Sit and Shiver*, Odyssey Theatre, Los Angeles.
- 2003 *Messiah*, Old Vic, London.
- 2003 *One Man, Requiem for Ground Zero and Shakespeare's Villains*, Washington D.C. and UK / European Tour.
- 2002 *One Man*, Bleeker 45 Theatre, New York City.
- 2002 *One Man*, Baxter Theatre, Cape Town.
- 2002 *Requiem for Ground Zero* Edinburgh Festival and London.
- 2002 *Shakespeare's Villains*, Tour of Italy and Portugal.
- 2001 *Shakespeare's Villains*, New York Public Theatre.
- 2001 *Ritual in Blood*, Nottingham Playhouse.
- 2001 *The Secret Love Life of Ophelia*, London and Tour.

- 2001** *Messiah*, London and UK and Eastern European Tour.
2000 *Messiah*, Edinburgh Festival.
1999 *Hamlet*, Haifa Municipal Theatre.
1998 *Shakespeare's Villains*, Theatre Royal Haymarket / West End / Tour.
1997 *Massage*, Odyssey Theatre Los Angeles.
1997 *Coriolanus*, International Tour.
1997 *One Man*, International Tour.
1997 *Massage*, Liverpool and Edinburgh.
1996 *Coriolanus*, Mermaid Theatre / West End.
1996 *Coriolanus*, Australia.
1995 *Coriolanus*, West Yorkshire Playhouse.
1995 *Salome*, International Tour incl. Brooklyn Academy.
1994 *Richard II*, Public Theatre New York.
1994 *Sturm und Drang*.
1993 *One Man*, Garrick Theatre / West End and Tour.
1991 *Brighton Beach Scumbags*, Sallis Benney Theatre, Brighton.
1990 *Acapulco*, Odyssey Theatre, Los Angeles.
1990 *The Trial (directed /played Titorelli)*, National Theatre / West End.
1989 *Salome (directed /played Herod)* National Theatre / West End.
1988 *Greek*, Wyndhams Theatre / West End.
1988 *Salome*.
1988 *Coriolanus*, Munich Germany.
1987 *Decadence*, Wyndhams Theatre / West End.
1986 *Kvetch*, Garrick Theatre / West End.
1986 *Sink the Belgrano!*, Mermaid Theatre / West End.
1985 *Harry's Christmas*, Donmar Warehouse.
1983 *Lunch*, King's Head.
1983 *West Donmar Warehouse*.
1981 *Tell Tale Heart*.
1980 *Hamlet*.
1975 *East*, Greenwich Theatre.
1974 *The Fall of the House of Usher*, Traverse Theatre, Gardner Centre, Cottesloe, Hampstead
1973 *Agamemnon*.
1973 *The Trial*, The Roundhouse.
1973 *Zoo Story*.
1973 *Miss Julie Versus Expressionism*.
1972 *Knock at the Manor Gate*.
1971 *Agamemnon*, Roundhouse, Grenwich, Lamda Studio.
1970 *Macbeth*.
1969 *Metamorphosis*, Roundhouse.
1968 *In the Penal Colony*, Arts Laboratory, Drury Lane.

LLIBRES

- 2010** *Diary of A Juvenile Delinquent*, JR Books.
2009 *You Remind me of Marylin Monroe*, Alma Books.
2008 *Richard II in New York* Arima Publishing.
2007 *My Life in Food*, ACDC.
2006 *Sit and Shiver*, Faber & Faber.
2003 *Tough Acts*, Robson Books.

- 2002** *Requiem for Ground Zero*, Amber Lane Press.
2001 *The Secret Love Life of Ophelia*, Faber & Faber.
2000 *Shopping in the Santa Monica Mall: The Journals of a Strolling Player*, Robson Books.
2000 *Steven Berkoff: Plays 3 (Ritual in Blood, Messiah, Oedipus)*, Faber & Faber.
1998 *Graft: Tales of an Actor*, Oberon Books.
1996 *Free Association (Autobiography)*, Faber & Faber.
1995 *Meditations on Metamorphosis*, Faber & Faber.
1994 *The Collected Plays of Steven Berkoff Vol. 1* Reissued in 1996 as: *Steven Berkoff: Plays 1. (East West, Greek, Sink the Belgrano!, Massage, Lunch)*, Faber & Faber.
1994 *The Collected Plays Vol. 2*, Reissued in 1996 as *Steven Berkoff: Plays 2*, Faber & Faber.
1994 *Overview (Travel Writing)*, Faber & Faber.
1993 *Gross Intrusion and other stories*, Quartet Books.
1992 *Coriolanus*, in Deutschland Amber Lane Press.
1992 *The Theatre of Steven Berkoff (Photographic Journal)*, Methuen.
1990 *Agamemnon*, Amber Lane Press.
1990 *The Fall of the House of Usher*, Published by Amber Lane Press Faber & Faber.
1989 *Decadence and Others*, Faber & Faber.
1989 *America Hutchinson*.
1989 *A Prisoner in Rio (Film Journal)*, Hutchinson.
1989 *I am Hamlet (Production Journal)*, Faber & Faber.
1987 *Sink the Belgrano!*, Faber & Faber.
1986 *Kvetch*, Faber & Faber.
1986 *Acapulco*, Faber & Faber.
1985 *West and Other Plays*, Faber & Faber.
1981 *The Trial / Metamorphosis / In the Penal Colony (Adaptations)*, Amber Lane Press.
1977 *Agamemnon / The Fall of the House of Usher (Adaptations)*, Amber Lane Press.

EXPOSICIONS FOTOGRÀFIQUES

- 2008** *Shoreditch House*.
2007 *Paul Smith*, Albemarle Street.
1992 *Slaughterhouse Gallery*, London.

ÀUDIO

- Franz Kafka's *Metamorphosis* and *The Judgement*, Read by Steven Berkoff, Penguin Audiobooks
Henry Miller's *Nexus*, Read by Steven Berkoff, Prelude Audio Books
Berkoff's *Macbeth*, a fully dramatized recording, Penguin Audiobooks

PREMIS I MENCIONS

- 2008** On the Waterfront TMA Theatre Awards Nominated for Best Director
- 2001** The Secret Love Life of Ophelia Glasgow Herald Golden Angel Award
- 2001** Messiah Belgrade Bite The Audience Award
- 2000** Messiah Edinburgh Festival Fringe First
- 2000** Messiah Glasgow Herald Golden Angel Award
- 1999** One Man Laurence Olivier Nomination Best Play
- 1999** Shakespeare's Villains L.A. Drama Circle Best One Man Show
- 1998** Massage L.A. Weekly Drama Awards, Nomination Best Performance
- 1991** Kvetch London Evening Standard Best Comedy of the Year
- 1991** Kvetch Edinburgh Festival Fringe First
- 1991** The Trial Laurence Olivier Nomination Best Play
- 1986** Kvetch L.A. Critics Award Best Play, Best Direction
- 1984** Decadence L.A. Critics Award Best Play, Best Performance
- 1983** Greek L.A. Critics Award Best Play, Best Direction

RAMON SIMÓ

Director

Llicenciat en Filosofia i Ciències de l'Educació per la Universitat de Barcelona.

Professor de les especialitats d'Interpretació i Direcció Escènica de l'Institut del Teatre de Barcelona, en el qual va desenvolupar durant tres anys (1989-91) el càrrec de Cap del Centre d'Investigació, Documentació i Difusió (CIDD). Director Artístic de la Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga en les edicions de 1996-97-98. Ha format part del Consell Assessor del Teatre Nacional de Catalunya (cap del Comitè de Lectura) entre els anys 1999 – 2006.

Cap d'Especialitat de Direcció i Dramatúrgia de l'Institut del Teatre. Com a director i escenògraf, ha desenvolupat la seva activitat artística tant en el teatre públic -diversos muntatges produïts pel Centre Dramàtic de la Generalitat, el Teatre Nacional Catalunya, Centro Dramático Nacional i coproduccions amb d'altres Institucions i Festivals - com en el privat - El Teatro Fronterizo-Sala Beckett, Focus, CIRTA i altres companyies i grups musicals. Com a intèrpret, ha estrenat quatre espectacles amb el quintet Lisboa Zentral Cafè i ha enregistrat el disc *Almanac*.

Ha publicat assajos (*La Retòrica de l'emoció; Stanislavski. La tècnica de l'actor*), articles (El Público, Pausa, El Viejo Topo, Escena, etc.), versions d'obres (*Lo canonge Ester Convidafestes; Jordi Pere Cerdà: Quatre dones i el sol*) i ha prologat diverses obres, com ara l'edició catalana del *Teatre Complet* de Samuel Beckett.

Des de l'estiu del 2011, és el nou director del Festival Grec.

DIRECCIÓ

2011 *Copenhaguen*, de Michael Frayn. TNC.

2011 *El bosc*, de Daniela Feixas. Sala Beckett.

2010 *Petita feina per a pallaso vell*, de Matěj Visniec. CAET. Sala Muntaner.

2008 *La Dama de Reus*, d'Ambrosi Carrión. TNC Sala Petita.

2008 *Umbra*. Espectacle de màgia de Sergi Buka. TNC Sala Petita.

2007 *Arcàdia*, de Tom Stoppard. TNC Sala Petita.

2007 *L'altra guerra*, d'Elsa Solal. Villarroel Teatre.

2006 *Aigües encantades*, de Joan Puig i Ferrer. TNC Sala Gran.

2005 *Fuente Ovejuna*, de Lope de Vega. TNC Sala Gran.

2005 *Cara de plata*, de Valle Inclán. CDN Teatro María Guerrero.

2004 *Calígula*, d'Albert Camus. TNC Sala Petita.

2002 *11 setembre 2001/Les troianes*, de Michel Vinaver. TNC Sala Petita.

2002-2003 *Escenes d'una execució*, de Howard Barker. TNC Sala Petita. Gira per Catalunya i Espanya i reposició al TNC.

2000 Codirecció de *Ricard G. Peces d'Amor i de Guerra 1*. Sala Beckett.

2002 Col·labora amb Joan Grau en la direcció de *¿Bailamos?* de Sèmola Teatre. Festival de Poznan i Mercat de les Flors-Grec 2000

1999 *Dulce Mal*, òpera electroacústica d'Eduardo Polonio. Producció: Acteon. Festival Internacional de Música Contemporània d'Alacant.

1998 *Mort-Home*, sobre textos i poemes de H.Müller. Teatre Lliure. Festival Internacional de Teatre Visual i de Titelles de Barcelona.

1998 *Combat*, de Carles Batlle. Estrenada a la Sala Beckett de Barcelona.

- 1997** *Camino de Nueva York*. Producció d'Artenbrut i Grec 97. Sala Muntaner.
1997 *Happy End* de Bertolt Brecht i Kurt Weill. Producció de Canteatre i El Magatzem (Tarragona).
1997-1998 *Esperanto*, de Joan Grau. Sèmola Teatre. Col·laboració en la versió estrenada a la Fira de Tàrrrega i codirecció en la presentada al TNC.
1997 *Zigurat*, de Zotal teatre. Col·labora en la direcció amb Helena Castelar.
1995 *Les Escorxadors*, de S. Daniels. Cia Les Escorxadors-Mercat de les Flors.
1994 *Harry's Christmas-El Nadal de Harry*, de Steven Berkoff. Sala Beckett.
1993 *Nus*, de Joan Casas. Centre Dramàtic de la Generalitat. T. Poliorama.
1993 *Homanatge a Joan Miró*, de J. Brossa i Mestres-Quadreny. F. Miró.
1993 *El Vagabund*, d'Enzo Cormann. Sala Beckett.
1992 *Restauració*, d'Eduardo Mendoza. Teatre Mossoviet, Moscou.
1991 *Brossiana*, de Brossa. Mercat de les Flors-Festival de Otoño de Madrid.
1991 *Infimitats*, de Francesc Pereira. CDGC. Teatre Romea.
1990 *Quatre dones i el sol*, de Jordi Pere Cerdà. CDGC. Teatre Romea.
1990 *Perdida en los Apalaches*, de José Sanchis Sinisterra. Coproducció del Teatro Fronterizo i Centre Dramàtic de la Generalitat Valenciana.
1989 *Elsa Schneider*, de Sergi Belbel. CDGC. Teatre Romea.

ESCENÒGRAF

Bashir Lazhar d'Evelyne de la Chenelière. Dir. Magda Puyo. Sala Beckett. 2010; *Antílops* de Hennig Mankell. Dir. Magda Puyo. TNC Sala Petita. 2009; *Su seguro servidor, Orson Welles*. Dir. Esteve Rimbau. Teatre Romea. Grec 2008; *Nunca estuviste tan adorable* de Javier Daulte. Dir. J. Daulte. La Villarroel. 2008; *Espectres* d'Ibsen. Dir. Magda Puyo. Teatre Romea. 2008; *Umbra* de Sergi Buka. Dir. Ramon Simó. TNC Sala Petita. 2008; *Tren de somnis* de Jordi Sabatés. Dir. Joan Font. TNC Sala Tallers. 2007; *Intimitat* de G. Izcovich, a partir de H. Kureishi. Il·luminació i escenografia. Dir. Javier Daulte. La Villarroel. 2007; *Gorda* de Neil LaBute. Escenografia i imatge. Dir. Magda Puyo. Teatre Villarroel. 2006; *Animales Nocturnos* de Juan Mayorga. Escenografia i il·luminació. Dir. Magda Puyo. Sala Beckett. Grec 2005; *Antígona* de Jordi Coca. En col·laboració amb Toni Rueda. Dir. R. Simó. Teatre Lliure. 2003; *Tractat de blanques* d'Enric Nolla. Escenografia i il·luminació. Dir. Magda Puyo. Sala Beckett. 2002; *Una vida de teatre* de D. Mamet. Dir. Rafel Duran. Teatre Malic. Grec 2001; *La mare Coratge i els seus fills* de B. Brecht. Dir. Mario Gas. TNC Sala Gran. 2001.

MANEL BARCELÓ

Actor

Nascut el 19 de gener de 1953 a Barcelona, a la barriada del Poble Sec.

L'any 1978, funda junt amb en Pep Bou el grup Pa de Ral dedicat a teatre infantil. El 1979 s'incorpora a la companyia Els Joglars amb l'espectacle "l'Odíssea". En tots aquests anys ha exercit com actor, director, autor dramàtic, guionista de programes de televisió i d'història.

És autor de sis espectacles, tots ells estrenats: *Quatre i repicó*, *All talking, all singing, all dancing, all Gershwin*, *La gorgona sentimental*, *Cabaret per la guerra de Bòsnia*, *Un astronauta udola la lluna*, *Els Contes del sr. Nil*.

Professor de teatre durant tres anys (1984-1987) a l'Aula de Cultura de Sant Josep de l'Hospitalet de Llobregat. Ha impartit cursos a Caracas, Managua, al Teatro Municipal San Martín de Buenos Aires i a Montevideo.

Ha escrit guions d'història per la dibuixant Mariel a las sèries *Mamen*, *Páginas infernales*, de la revista *El Jueves*, *Night & Day*, *Quel.10* per *El Periódico de Catalunya*, i *Federica* per *La Vanguardia*. Ha escrit guions de ràdio: *Remei de dia*, *Remei d'estiu* i per la televisió a la *Revista de l'espectacle* i al programa de música popular *Rodasons*.

TEATRE

- 2010 *L'auca del sr. Esteve*, de Santiago Rusiñol. Dir. Carme Portaceli.
- 2009 *La lección*, d'Eugène Ionesco. Dir. Joan Maria Gual. Teatro Español.
- 2009 *Ricard II*, de William Shakespeare. Dir. Carme Portaceli.
- 2008 *La Dama de Reus*, d'Ambrosi Carrion. Dir. Ramon Simó.
- 2008 *Què va passar quan la Nora va deixar el seu home*, d'Elfriede Jelinek. Dir. Carme Portaceli.
- 2007 *La sorra i l'acadèmia*, de Joan Brossa. Dir. Jordi Faura i Abel Coll.
- 2007 *Trànsits*, de Carles Batlle. Dir. Magda Puyo.
- 2007 *Hamlet, el dia dels assassinats*, de Bernard- Marie Koltes. Dir. Paco Azorín.
- 2006 *Els contes del sr. Nil*, de Manel Barceló. Dir. Pep Bou. BeNeCé.
- 2006 *Aigües encantades*, de Puig i Ferrer. Dir. Ramon Simó. Teatre Nacional de Catalunya.
- 2005 *La pell en flames*, de Guillem Clua. Dir. Carme Portaceli.
- 2004 *Hedda Gabler*, d'Henrik Ibsen. Dir. Rafa Calatayud.
- 2003 *Un enemic del poble*, d'Henrik Ibsen. Dir. Carme Portaceli.
- 2003 *Antígona*, de Jordi Coca. Dir. Ramón Simó.
- 2002 *Ran del camí*, d'Anton Pavlov Txèkhov. Dir. Joan Castells.
- 2000 *Shylock*, de Gareth Armstrong. Dir. Luca Valentino.
- 1998 *La cita*, de Lluïsa Cunillé. Dir. Xavier Albertí.
- 1997 *Els pirates*, de Gibert & Sullivan. Dir. Joan Lluís Bozzo. Dagoll Dagom.
- 1996 *One for the road*, d'Harold Pinter. Dir. Lluís Miguel Climent.

1994 *Les alegres casades de Windsor*, de William Shakespeare. Dir. Carme Portaceli.
1983 *La tigressa i altres històries*, de Dario Fo. Dir. José Antonio Ortega.

TELEVISIÓ

Gavilanes. Sèrie per Antena 3. Diversos realitzadors
23 F. El día más difícil del Rey. Realització: Sílvia Quer.
2007 *Serrallonga*. Realització: Esteve Rovira.
2007 *El pallasso i el Fhürer*. Realització: Eduard Cortés.
2005-2006 *El cor de la ciutat*. Telenovel·la. Diversos realitzadors.
2004 *Els contes del Sr. Nil* per al programa *Què Non?*. A la Xarxa de Televisions Locals.
Realització: Amparo Solís
2003 *Carta Mortal*. Realització: Eduard Cortés
2003 *Sara*. Realització: Sílvia Quer
2003 *Mònica*. Realització: Eduard Cortés.
2001 *Des del balcó*. Realitzador: Jesús Garay.
Carles, príncep de Viana. Realització: Sílvia Quer.
1999 *Laberint d'ombres* (1999)
1997 *Sitges*. Realitzador: Eduard Cortés.
1993 *Quico*. Realitzador: Eduard Cortés
1990 *QUI?*. Sèrie dramàtica realitzada en directe. Director: Pere Planella. Realitzador: Jordi Roure.
1987 *Aquelarre* de la sèrie *Crònica negra*. Realitzador: Ricard Reguant

CINEMA

2008 *Linko*. Dir. David Valero.
2008 *Forasters*. Dir. Ventura Pons.
2007 *Vicky, Cristina, Barcelona*. Dir. Woody Allen.
2007 *El coronel Macià*. Dir. Joseph Maria Forn.
2006 *Salvador*. Dir. Manuel Huerca.
2000 *Des del balcó*. Dir. Jesús Garay.
1980 *La quinta del porro*. Dir. Francesc Bellmunt.

PREMIS I MENCIONS

2008 Premi Butaca al millor actor de repartiment per *Què va passar quan la Nora va deixar el seu home*
2003 Premi Honra do Festival de Almada (Lisboa) per *Shylock*.
2000 Premi Ciutat de Barcelona a les Arts Escèniques “per la seva magnífica interpretació a l’obra *Shylock* de Gareth Armstrong dirigit per Luca Valentino”.

Ha rebut en dues ocasions el premi “**Aplaudiments Sebastià Gasch**” que concedeix el FAD, el 1981 per *Quatre i repicó* i el 1996 per *Cabaret per la guerra de Bòsnia*.

MÀRIUS SERRA

(Barcelona, 1963)

Màrius Serra és escriptor. Les seves creacions giren al voltant de la literatura, la comunicació i el joc. La seva obra literària ha estat guardonada amb els premis Ciutat de Barcelona, Serra d'Or, Lletra d'Or, Octavi Pellissa, FEC, Ramon Llull i Aspid per llibres de sense ficció com *De com s'escriu una novel·la* (Empúries, 2004) o *Quiet* (Empúries, 2008), novel·les com *Mon oncle* (Proa, 1996) o *Farsa* (Planeta, 2006), els relats de *La vida normal* (Proa, 1998) o l'assaig de ludolingüística *Verbàlia* (Empúries, 2000 i 2011).

Ha publicat més de set mil mots encreuats, tres mil articles, deu llibres de narrativa i quatre de ludolingüística. Les seves obres han estat traduïdes al castellà, l'italià, el romanès, el coreà, l'alemany i l'anglès.

Ha traduït al català obres d'Edmund White, Tom Sharpe, Groucho Marx, Jayne Anne Philips, Matthew Kneale, Joe Brainard o Tom Stoppard.

Va rebre el XVI Premi de la Crítica Teatral de Barcelona 2006-2007 per la seva traducció d'*Arcàdia*, de Tom Stoppard, representada al TNC.

Col·labora a La Vanguardia, l'Avui, TV3 i Catalunya Ràdio.

TEMPORADA ALTA 2011 – FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA

Més informació

- www.temporada-alta.net
- www.facebook.com/temporadaalta
- www.twitter.com/temporadaalta
- www.flickr.com/photos/temporada-alta
- www.youtube.com/temporadaalta2011
- www.apuntsdetemporada.cat

Venda d'entrades a partir del 15 de setembre a les 10h

- Terminals ServiCaixa
- www.servicaixa.com i www.temporada-alta.net
- Telèfon: 902 33 22 11
- No s'admeten devolucions o canvis d'entrades
- Horari taquilles
 - o De forma excepcional, del 13 al 16 de setembre inclosos, l'horari de totes les taquilles, inclosa la de la Sala La Planeta, serà de 10 a 17h
 - o Teatre Municipal de Girona: de dimarts a divendres de 13 a 17h
 - o Auditori Palau de Congressos: de dimarts a divendres de 12 a 14h
 - o Teatre de Salt: de dimarts a divendres de 20 a 21h
 - o A tots els espais d'actuació, venda fins una hora abans de l'espectacle

Abonaments a partir del 13 de setembre a les 10h

- Només a taquilla i al telèfon 902 888 390
 - o AB 10: 25% de descompte. A partir de 10 espectacles
 - o AB 6: 20% de descompte. A partir de 6 espectacles

Descomptes (excepte espectacles de públic familiar)

- Aturats, jubilats, majors 65 anys, menors 26 anys, Carnet Jove, La Vanguardia i Club Tr3sC: 15% de descompte. Taquilles i canals.
- Alumnes UdG i socis GEiEG: 15 % de descompte.
- Qltura Jove: entrades a 3€ (limitades, per espectacles a Girona). Taquilla.

Persones amb mobilitat reduïda

Per tal de garantir una atenció adequada a les seves necessitats és recomanable trucar prèviament als telèfons de la sala corresponent.

Espais d'actuació

GIRONA

TEATRE MUNICIPAL DE GIRONA
Plaça del Vi, 1 – Tel. 972 419 018 / 019

AUDITORI DE GIRONA
Pg. de la Devesa, 35 – Tel. 872 08 07 09

SALA LA PLANETA
Pg. Canalejas, 3 – Tel. 972 20 77 54

CENTRE CULTURAL LA MERCÈ
Pujada de la Mercè, 12
Tel. 972 22 33 05

PAVELLÓ FONTAJAU
Av. J. Tarradellas, 22-24
Tel. 972 22 61 36

SALA PLATEA-TOURMIX
Jeroni Reial de Fontclara, 4
Tel. 972 22 72 88

CARPA DE CIRC
Rambla Xavier Cugat, 2

SALT

TEATRE DE SALT
Plaça Sant Jaume 6-8
Tel. 972 40 20 04

SALA LA MIRONA
Amnistia Internacional s/n.
Tel. 972 20 01 22

FACTORIA COMA CROS
Sant Antoni, 1

SANT GREGORI

ESPAI LA PINEDA
Zona La Pineda s/n - Tel. 972 22 61 36

CELrà

ESPAI LA PINEDA
Zona La Pineda s/n - Tel. 972 22 61 36

BESCANÓ

TEATRE DE BESCANÓ
Major, s/n - Tel. 972 44 00 05